

ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ НЕСИН. ЖИТТЯ, ЯК ВИШИТИЙ РУШНИК

27 жовтня 2016 р. виповнилося 70 років Олександрові Федоровичу Несину – кандидату медичних наук, доценту кафедри терапевтичної стоматології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця.

Народився О.Ф. Несин 27 жовтня 1946 року в селі Євминка Чернігівської області на Остерщині (нині Козелецький район) в сім'ї колгоспників. Батьки були невтомними трудівниками і шанованими серед односельчан за розсудливість і безкорисну допомогу. Ото ж любов до праці і повага до людей була прищеплена ще змалечку.

На формування світогляду вплинуло не виховання в дитячому садку, звідки втік в перший же день через кілька годин після сніданку, пролізши через шпаринку для kota у хвірточці, прихопивши молодшого брата, бо там уклали вдень спати!, а “зростання на волі”, на колгоспному дворі серед трудових людей, де працював батько, і де можна було побачити душу автомобіля, покрутити гайки чи забити гвіздок у дощечку, а після роботи туди сходилися трактористи, ковалі, теслярі, шофери, закурювали духмяний тютюн і вели розмови з великої житейської філософії про війну, полон, незагоєні рани, лікарів, голод, надію на урожай і краще майбутнє.

В школі навчався старанно, прикладом була старша сестра, завдяки якій частину програми з

літератури та французької мови за п'ятий клас засвоїв ще в дошкільному віці. Виявився хист до малювання. Учитель Михайло Федорович часто хвалив за виконане домашнє завдання, возив роботи на районні виставки і пророчив бути “настоящим художником”.

З учителями везло, бо кожен викладав свій предмет самовіддано. Любив фізику і геометрію. А класний керівник Іван Павлович не просто любив свій клас, а безмежно гордився своїми учнями, адже після закінчення середньої школи двоє випускників вступили до автотранспортного інституту, двоє – до медичного і п'ятеро – в інститут іноземних мов.

З вибором професії питань не було. У 1964 році, на 3 день після закінчення середньої школи, необхідні документи здав у приймальну комісію стоматологічного факультету КМІ. Навчався наполегливо. Був гуртківцем на кафедрах терапії, патологічної фізіології, терапевтичної стоматології. На 4 курсі іспит з терапевтичної стоматології випало складати професору М.Ф. Данилевському і, мабуть, так переконливо старався розкрити особливості лікування зубів у дітей з несформованими коренями, що Микола Федорович “примітив” студента Несина, який пізніше, з подачі доцента Л.І. Урбанович, отримав рекомендацію в науку.

В квітні 1969 р. на студентській науковій конференції була зроблена його перша наукова доповідь зі стоматології на тему: “Прояви В-12 фолієво-дефіцитної анемії в порожнині рота”. І хто знає, можливо саме це і стало початком справи впродовж усього професійного життя – дослідження питань найбільш складного розділу стоматології – захворювань слизової оболонки порожнини рота.

Державні іспити склав на “Відмінно з відзнакою”. А коли відповідав на питання білета з терапевтичної стоматології доценту З.І. Франковській, підсів Голова Державної комісії професор Е.Я. Варес (професор М.Ф. Данилевський порадив поспілкуватися “он з тим студентом”) і тактовно попросив дозволу задати запитання, попередивши, що це аж ніяк не вплине на результат оцінки. А коли почув відповідь – піднявся, потис руку і сказав: “Я вашим ответом не только удивлен, но и восхищен!”. Далі був випуск і, після вручення дипломів, напутнє побажання проректора з навчальної роботи К.С. Кабака, яке сприйняв, як благословення, і як зміст життя: “Идите работать. Вас ждут люди!”.

Про вибір місця роботи в кабінеті декана (деканом був професор М.Ф. Данилевський) розмова

була короткою: “Куди хочеш?” – “А куди треба?” – “Ну коли так, поступимо чесно”. І Микола Федорович підійшов до карти, відвернувся і торкнув пальцем: “Місто Горький, Горьківська залізниця” – “Іду!”

В управлінні дороги дали направлення на станцію “Мураши” по дорозі на Воркуту. На місці роботи тривалий час жив у поліклініці, де цілодобово чергували фельдшери, з якими молодий стоматолог “відпочивав” після своєї роботи, набирався клінічного досвіду, діагностуючи гіпертонічний криз, пневмонію, перфорацію виразки та ін., а, при необхідності, з задоволенням надавав нескладну хірургічну допомогу, за що хірурги були вдячні, що їх не будили вночі. Як же тут знадобився той перший досвід, отриманий на нічних чергуваннях на травматологічному пункті щелепно-лицевого відділення, запроваджений далекоглядним завідувачем кафедри хірургічної стоматології, професором Ю.Й. Бернадським, коли довелось зіставляти пошматоване обличчя постраждалого, бо бачив, як в подібній ситуації працювали чужні руки на той час аспіранта, а нині професора Л.В. Харькова, який без зайвих рухів, віртуозно “зібрав” спотворене заточним каменем обличчя слюсаря, а затим, знімаючи рукавички, сказав: “Головне – надійно знеболити, а затим дивись і думай, бо кожен наш прорахунок коштує хворому болю і крові!”

Стоматологічної роботи було багато, бо стоматолога в тих краях не було, а прийом хворих О. Ф. Несин вів, допоки були люди. Крім того, молодь обрала його секретарем комсомольської організації лікувального об'єднання, членом бюро РК ВЛКСМ, головою товариства “Знання” молодіжних організацій міста, а директор середньої школи запросив викладати учням основи медичних знань.

В ординатуру на кафедру терапевтичної стоматології прибув, уже, навіть, не сподіваючись, бо виклик на заняття затримався у дорозі, і звістку про зарахування в клінічну ординатуру отримав лише 1 вересня 1972 року. Через те до занять приступив 12 вересня в День Святого Олександра.

Завідувач кафедри професор Микола Федорович Данилевський призначив на робоче місце в кабінет алергології, де працювала лікарем к. мед. н. А.М. Заверна – людина надзвичайної інтелігентності, досвідчений клініцист, і поставив завдання зібрати ілюстративний матеріал для покращення наочності викладання розділу “Захворювання слизової оболонки порожнини рота”. Згодом ці накопичені ілюстрації ввійшли до “Атласа захворювань слизової оболонки порожнини рота”. Паралельно працював над кандидатською дисертацією “Лечение язвенно-некротических поражений слизистой оболочки полости рта мёфенамина натриевой солью”, яку захистив у травні 1979 року.

З вересня 1978 р. О.Ф. Несин – асистент кафедри терапевтичної стоматології КМІ імені О.О. Богомольця. В 1989 р. затверджений на посаду доцента.

Багаторічна робота в клініці та зібраний багатий ілюстративний матеріал дозволили створити і видати перший в незалежній Україні, державною мовою, гарно ілюстрований навчальний посібник “Захворювання слизової оболонки порожнини рота” (М.Ф. Данилевський, О.Ф. Несин, Ж.І. Рахній), що значно полегшило студентам засвоєння цього складного розділу терапевтичної стоматології. А Вченою радою інституту це видання рекомендовано для участі в конкурсі на Державну премію.

2001р. видано у Москві багато ілюстроване власними клінічними випадками видання “Заболевания слизистой оболочки полости рта” (Н.Ф. Данилевський, А.Ф. Несин, В.К. Леонт'єв, Ж.И. Рахний), за яким вже впродовж 15 років навчаються студенти стоматологічних факультетів медичних вузів Російської Федерації.

Олександр Федорович – автор 79 наукових робіт; співавтор підручника “Терапевтична стоматологія” в 4-х томах; навчального посібника “Заболевания губ” (Н.И. Коваль, А.Ф. Несин, Е.А. Коваль, 2013); численних тестових завдань “Крок-2” та Крок-3; чотирьох патентів, семи раціоналізаторських пропозицій, багатьох методичних розробок. Протягом кожного року доцент О.Ф. Несин, як знаний фахівець у галузі діагностики та лікування захворювань слизової оболонки порожнини рота, консультує тисячі хворих з цією патологією, скерованих на кафедру з інших лікувальних закладів України та країн СНД.

З 1990р. Олександр Федорович – методист розділу “Захворювання СОПР”. Багато років керував студентським науковим гуртком кафедри. Опікується підбором та підготовкою учасників олімпіад з терапевтичної стоматології, де студенти Київської школи всі роки виборювали призові місця.

Основними рисами його характеру є: висока порядність, безмежні працелюбство і працездатність, велика любов і повага до студентства, безкорисливість і велике бажання прийти на допомогу кожному, хто її потребує.

Колектив кафедри терапевтичної стоматології НМУ імені О.О. Богомольця, колеги, учні, студенти, численні переможці наукових олімпіад зі стоматології, колишні гуртківці, всі, кому він віддавав і віддає часточку свого серця, передає знання, великий лікарський та науково-педагогічний досвід, вітають Олександра Федоровича з ювілеєм і зичать йому міцного здоров'я, невичерпної енергії. Нехай рушник долі ще довго буде стелитися і уквітчатися новими добрими справами, вдячними словами вилікуваних хворих, вихованими новими поколіннями лікарів-стоматологів та педагогів-науковців. Нехай береже Вас Бог.

Печковський К.Є.